

Donderdag 9 februari | Fris geknipt

“Ik ga elke keer buiten met de glimlach”, zegt Bodhi. Hij ligt heerlijk ontspannen in de kappersstoel. “Omdat Academie Verbist goedkoop is?”, vragen we. “Vooraf omdat je hier goed verzorgd wordt. De leerlingen doen echt hun best en de leerkrachten geven hen voortdurend raad. Maar de prijs speelt zeker mee. Ik betaal 28 euro voor een maandabonnement. Dat is zeer weinig voor de service die je krijgt: wassen, knippen, brushen, scheren, gel in je haar. **Ik ga normaal om de drie weken naar de kapper. Maar hier kom ik veel meer.**”

We zetten ons ook in een comfortabele stoel. Student Steven wast ons haar. Hij zit in het laatste jaar. Op 18 maart heeft hij een belangrijk examen. Hij moet een kapsel presenteren aan een externe jury, tijdens een show in de evenementenzaal boven het Hilton-hotel. Hij presenteert er een trouwkapsel. “Ik hou het graag klassiek”, zegt hij. Klassiek betekent bij Steven ook wel nauwgezet en kwaliteitsvol. Hij heeft als student al twee keer een prijs gewonnen. “Als je hier je diploma haalt, kan je overall aan de slag”, weet Steven. Hij begeleidt me naar de kappersstoel. “Hoe wil je je haar?” “Doe maar wat”, is dan mijn standaardantwoord. Zijn leerkracht Dirk geeft hem enkele aanwijzingen en Steven gaat aan de slag. Even later zijn we klaar. Ik voel me licht en ontspannen, alsof samen met mijn haar ook enkele kopzorgen van mijn schouders zijn gevallen. Of is het toch weer dat uitgespaarde geld dat me opgewekt maakt? Het kost me 15 euro, zo’n 8 euro minder dan bij mijn vaste kapper.

besparing kappersbeurt:

8 EURO

Zaterdag 11 februari | Een dagje vrekig

Wat doe je als je de vrek in jezelf wakker maakt? Dan ga je voor gratis. Ik moet toch naar de supermarkt om de hoek en daar ligt gergeld iets om te proeven. Er zit niet veel koffie meer in de kan, mijn piepschuimen bekertje raakt net halfvol. Even verder staat een flinke portie choco-cornflakes. Ik doe een greep in de korf, gezond is anders. Gelukkig is er vers fruit. Ik proef een halve pompelmoes en een appelsien. Overdrijf ik niet? Ik wil er geen gewoonte van maken, maar **voor deze ene keer is mijn honger wel gestild.** Dan even naar het Centraal Station, daar worden vaak

dingen uitgedeeld. Maar blijkbaar niet op zaterdag. Misschien wat geld sprokkelen met mijn gitaar? Op de De Keyserlei speel ik een medley van ‘Cocaine’ en ‘Dock of the Bay’. Ik speel nog niet zolang en tot mijn verrassing gooit er iemand 25 cent in mijn bakje. In mijn enthousiasme breek ik wel mijn plectrum. Eigenlijk verlies ik dus 25 cent. En een vriendelijk politie-duo wijst me erop dat je zonder toestemming geen geld mag verdienen als straatmuzikant.

Rond vier uur probeer ik mijn ultieme slag te slaan. Net voor sluitingstijd ga ik naar de markt op het Theaterplein. Wil er iemand mij een paar kilo’s extra verkopen? Anders geraken deze marktkramers toch niet van hun groenten en fruit af. Verkeerd gegokt. Wintergroenten worden minder snel slecht dan zomerfruit. Niemand wil een deal sluiten. Tot we bij het laatste groentenkraam drie bussels radijsen voor de prijs van twee kunnen kopen: “Heel lekker met platte kaas en bruine suiker, meneer!”

koffie: 50 cent. appelsien: 50 cent.
3 handpalmen choco-cornflakes: 60 cent.
halve pompelmoes: 30 cent.
radijsjes: 1 euro.
gitaar: -25 cent.

totaal besparing:

2 EURO 65